

ALLMÄNNA
TIDNING

Utdelas i Helsingfors hvarje helgfri dag kl. 4 e. m. i de officiella tidningarnas kontor, Kyrkogatan 14; i landsorten å resp. postkontor. — Pris för hel årgång 12 mark, för half årgång 6 mark, för tre månader 3 mark finskt mynt, postarvodet oberäknadt. Lösnummer å 15 penni säljas i tidningskontoret.

Fredagen den 8 Mars.

Kungörelser och annonser emottagas i de officiella tidningarnas kontor från kl. 11 f. m. till 2 e. m. och från 4 till 6 e. m. Annonspriset är 10 penni per rad af vidpass 40 bokstäver. Tidningens byrå: Kyrkogatan 14.

Officiella Afdelningen.

Jernvägsstyrelsen i Finland har den 4 mars till stationsinspektör å Udelnaja station utnämnt t. f. stationsinspektorn Adolf Andrew samt den 5 i samma månad till baningeniör i första bandistriktet af Helsingfors—Tavastehus—S:t Petersburg jernväg transporterat baningeniören i fjerde distriktet Alexei Tschepurnoff.

Postdirektören har den 6 mars uppfört å förslag till återbesättande af en ledig äldre expeditörstjänst vid postkontoret i Helsingfors, i första rummet: yngre resepostexpeditören Anders Johan Holmström, med rekommendation; i andra rummet: postexpeditören Jakob Wäinö Stenbäck; och i tredje rummet: postbokhållaren Abraham Bernhard Matenius.

Från Civilexpeditionen i Kejsersliga Senaten.

Postföringen vintertid mellan Eckerö och Grislehamn. På derom gjord underdånig framställning har Hans Kejsersliga Majestät den 16 (4) innevarande februari täckts i nåder förordna:

1:o att de till postens och resandes fortskaffande öfver Ålands haf till Grislehamn i konungariket Sverige indelta sju postrotor eller inalles femtiosex hemman inom Storby, Torp, Kyrkoby, Öfverby, Björnhufvud och Finnbo byar i Eckerö socken på Åland skola, tillsvidare och intill dess annorlunda kan derom blifva bestämdt, bibehållas vid af dem nu åtnjutande befrielse från båtsmansrotering och vakansafgifts erläggande jemte andra dem, i egenskap af posthemman tillerkända friheter, emot skyldighet för hemmanens innehafvare att, på grund af sin indelning i postverkets tjänst, under vintern å sådana tider, då det för postföringens ombesörjande emellan Eckerö och Grislehamn begagnade svenska postångfartygets turer äro inställda, i förut öfslig ordning med isbåt, ej mindre på tillsägelse af vederbörande postkontor verkställa postföringen emellan sagde orter högst två gånger i veckan fram och tillbaka, än ätven på nämnda linie frambefordra resande;

2:o att den i punkten 1 omnämnda anordning skall vidtaga från den tid Senaten äger bestämma samt att postförarene, i stället för den årsaföring och andra penningebidrag, som dem härförinnan varit tillerkände, skola i godtgörelse för hvarje resa med posten i en isbåt fram och tillbaka af postmedlen erhålla i ett för allt ethundra mark;

3:o att legan för resandes framforslande fastställes till trettio mark för hvarje resande, som fortskaffades i isbåt på en gång med posten, samt till ethundra mark i ett för allt då skjutsning af resande sker i extra isbåt på särskild requisition, jemte det postförarene ej heller framdeles, mera än förut, skola vara pligtiga att tillsammans med posten framföra flere än en och i extra isbåt flere än två resande med deras reseffekter;

4:o att då Ålands haf är körbart och skjutsning från Eckerö till Grislehamn verkställles med häst, legan för en häst skall erläggas med femton mark; samt

5:o att den af Eckerö postförare härförinnan med statsbidrag uppförda bryggan vid Eckerö posthamn, hvars underhåll

ålegat postförarene, framdeles skall, med deras befrielse från denna skyldighet, underhållas af post- och tullverken sålunda att halfva kostnaden bestrides af hvardera.

Anslag. På derom gjord framställning har Kejsersliga Senaten den 26 sistlidne februari af allmänna medel beviljat ett anslag af 300 mark för ordningens upprätthållande bland stockflottningsmanskapet vid Kemi elf under nästinstundande sommar.

Från Finansexpeditionen i Kejsersliga Senaten.

Bolag. Den 22 förlidne februari har Kejsersliga Senaten fastställt ett till Kejsersliga Senaten för handelskontoristen G. H. Björnström samt handlanden J. Lindström och A. Sopotoff ingifvit förslag till stagar för "Trångsunds bogserångbåts aktiebolag". Bolagets ändamål är hufvudsakligast att med ångbåtar verkställa bogsering af farkoster samt bergning och undsättning af fartyg, som drabbats af haveri eller råkat i sjönöd, men äfven att underhålla kommunikation emellan Wiborgs stad och dess omgifningar.

Af K. Senaten afgjorda mål.

(På Jordbruksexpeditionens föredragning.)

Den 17 januari: resolution i anledning af statsfullmäktiges i Tammerfors stad anhållan om inlösen af särskilda jernvägsmaterialier; den 26 januari: resolution i anledning af landhandlaren Petter Kansanens, å Leppävirta ångsågsaktiebolags vägnar, anhållan om fastställelse af uppgjort förslag till ändring af § 3 uti det för bolaget den 4 maj 1877 fastställda reglemente; den 31 januari: resolution i anledning af en utaf utsedde ombud för Pyhäjärvi socken ingifven ansökning om ändring af § 4 i den för nämnda socken fastställda fiskeriförening; d:o utslag i anledning af torparen David Johansson Savelas, från Ylivieska socken, ansökning om tillstånd att i Hannunkoski fors inom Kangas by af Ylivieska socken anlägga ett vattenverk.

Icke-Officiella Afdelningen.

Helsingfors.

Telegrafverket i Finland. Utnämnde: Telegrafdepartementet har den 20 (8) februari förordnat telegrafisten af 3:e kl. vid Wiborgs station Napoleon Krook, att vara t. f. chef för Sordavala station; d. 27 (15) i samma månad har chefen för telegrafstyrelsen utnämnt profjtjänstgöranden vid Borgå station Anna Bäckman till telegrafist af 3:e kl. vid Helsingfors station.

Helsingfors expressbyrå är namnet på en ny förmedlare för allmänheten, som skall här inrättas af hr H. F. Parlin och hvars ändamål skall vara: att anskaffa väl vitsordade tjänstemän och biträden för en-gros- och detaljaffärer, apotek, skogs- och brukshandtering, landtbruk, fabriker, bryggerier m. fl. affärsbrancher; vidare att anskaffa tjänstehjon; att bereda platser åt tjänstsökande; äfvensom att upphyra rum och lokaler åt såväl i staden bosatte personer som resande, samt att i öfrigt uträtta alla till ett kommissionskontor hänförliga sysslanden och uppdrag.

Revision af Hypoteksföreningens räkenskaper har i dessa dagar påbegynts. Revisorer äro hrr öfverste K. A. Antell från denna stad och rådman A. W. Helsingius från Tavastehus.

Det andra litterära föredraget hålles nästkommande onsdag kl. 1/2 6 e. m. i Universitetets solennitetssal af med. lic. friherre M. W. af Schultén och behandlar ämnet: "Om läkarekonstens kamp mot smär-

tan." Inkomsten tillfaller fonden för Runebergs minnestod.

Hangötrafiken. Ångfartyget "Express II" anlände i går kl. 4 e. m. till Hangö med 21 passagerare och full last. Fartyget hade nödgats för mist och såo ligga för ankar utaför båken. Passagerarene skola afresa med det i dag kl. 5,15 f. m. från Hangö afgående morgontåget.

(H. D.)

Mlle Ida Basilier, hvilken i dag ger konsert i Ekenäs, är enligt norska blad, från medlet af april engagerad vid finska operan. I maj kommer hon att uppträda i S:t Petersburg och återvänder i juni till Kristiania.

Fröken Mathilda Lagermarck, hvilken studerar sångkonsten i Milano, kommer, enligt en särskild utkommande tidning, "Rivista Teatrale Melodrammatica", att under slutet af Carnevalen uppträda på "Teater Comunale" i Forli såsom Azucena i "Trubaduren". Matilde Lagrini (det teaternamn fröken Lagermarck antagit), förenar, säger nämnda blad, de bästa egenskaper såväl af röst som utseende för att gå en lysande framtid till mötes.

Mlle Evelina Särkelä, hvilken i Köpenhamn studerar skulptur under ledning af professor A. W. Saaby, har å dervarande exposition utställt en liten staty af halfannan alns höjd, hvilken framställer en liten bondtös hållande en rifva bår i sin venstra hand. Arbetet anses såsom en liten vacker prydnad för vår unga finska konst. Åbo Posten, från hvilken vi lånat denna notis, meddelar, att den unga artisten nyligen fullbordat flere porträttbyster af privata personer.

Sångaren Filip Forstén, som nyligen återvänt på ett kort besök till hemorten, skall enligt Ö. F. den 1 april i Genua inskeppa sig till Montevideo i södra Amerika, engagerad jemte en mängd italienska sångare och sångerskor af en impressario, som i den Urugariska staden ämnar föranstalta operarepresentationer.

Från och med i dag utkommer tidningen i ett något förstoradt format. Genom det sålunda vunna utrymmet hoppas Red. kunna framdeles bereda tidningens läsare större omvexling i oftare förekommande korrespondenser från Europas större hufvudstäder. Likaledes har Red. lyckats erhålla en korrespondent från den blifvande världsexpositionen i Paris, som, i besittning af nödig sakkännedom, skall egna särskild uppmärksamhet åt de från Finland samt öfriga nordiska länder utställda föremål.

Med dagens nr följer såsom bilaga: Föreningsbankens i Finland årsberättelse för sextonde redogörelseåret 1877.

Bref från Paris.

(Till Finlands Allmänna Tidning.)

Den 25 februari.

Det är synd att Molière icke lever i våra dagar. Eljest skulle hans snillrika penna säkert icke ha underlåtit att tillgodogöra sig åtskilliga af de scenerier, som vi för ögonblicket ha framför oss. Om jag icke alltför mycket irrar mig har han bland sina odödliga mästerverk lemnat åt efterverlden äfven ett, som med en eller annan liten förändring, någorlunda återger den föga afvundsvärda ställning, som det stolta Albion i närvarande stund intager. Eller är det ej en komik af renaste art, att, då England efter långa öfverläggningar omeider kommer för att erbjuda sin

vän (sin affärsvän, kanske rättare sagdt) sina "bona officia" och dervid söker uppträda på ett sätt, hvarigenom det tror sig komma att förvåna världen, så undauner sig denne vän helt öppet den erbjudna hjälpen och spärrar helt enkelt vägen för den ankommande, hvars vänskapsyttringar han numera förstår att uppskatta till deras rätta värde; och äfven om den nysnämnda spärrningen icke blir full verklighet, eller, om den skett, men varder upphäfd, så är väl en dylik förödmjukelse ändå nära nog den värsta, som kan hända en stormakt. Ett förloradt fältslag, der krigslyckan vänt en nation ryggen, kan väl kännas påkostande, men hvad är detta emot harmen att anses löjlig i hela den öfriga världens ögon? Och under allt detta braskar man der hemma med stora fraser för att blanda bort korten och talar om allierade m. m. Ord, ord, ord! säger Hamlet, och det samma kan sägas här. Ingen undrar heller på om hvarje engelsman, som har sinne och hjerta för något högre än de turkiske eller egyptiska papper, hvaraf han är en lycklig eller olycklig innehafvare, måste känna sin national stolthet särad ända in i hjertoten öfver hvad som skett. Vår granne på andra sidan kanalen underlåter minsann icke att litet emellan ge oss snärtar för vår vacklande politik — något som vi väl emellanåt förtjena och man må därför förlåta oss, om vi å vår sida icke heller låta tillfället gå oss ur händerna, för att nu betala med samma mynt. Korteligen, här skrattar man rätt godt åt Englands betende och alla dess rustningar, alldeles som man skrattar åt en rolig fars på palaisroyal teatern.

Inom kamrarna har ingenting egentligen tilldragit sig de sista dagarne, hvilket är egnadt att ådraga sig ett större intresse. Alla omröstnings åtgärder, rörande våra lagstiftares behörighet, hvilka en längre tid pågått, börja att anses såsom mindre roliga ämnen, och en viss domning tycks ha fått makt med sinnena efter de kraftyttringar Gambetta och Rouher till allmän förlustelse senast serverade hvarandra.

En liten episod från senatens sammanträde i tisdags kan dock måhända förtjena att antecknas, emedan den är pikant nog. Frågan gälde visserligen ett i och för sig ganska allvarsamt ämne, det nemligen, om åtgärders vidtagande för att utrota skadliga insekter, en framställning, som blifvit gjord af en viss M:r de la Sicotière, men debatten kom att få en viss komisk värdning, som för ett ögonblick försatte de vördade fäderna i en särdeles glad stämning. Motionären hade nemligen i sammanhang med sitt nysnämnda förslag äfven framställt ett annat, som afsåg att bereda skydd åt medlemmar af det nyttiga fogelslägtet. En viss M:r Testelin, hvars humor emellanåt bidrager att utplåna de djupa vecken i en och annan senators panna, begärde i anledning här af ordet samt yrkade att den i fråga varande motionen måtte slopas, enär den uppenbart motsade sitt ändamål. Om vi utrota maskarne — sade han — hvaraf skola de små foglarna då lefva? Det är ju deras dödsdom vi underskrifva genom att bifalla en dylik framställning! — I viss mån kan detta inkast, som i den ton det framställdes, framkallade ett homeriskt skratt, visserligen ha skäl för sig; men å andra sidan är det dock en bedröflig sanning att en mängd insekter öfversvämma

våra fält och der förorsaka stor skada. Den ifrågavarande motionären uppskattade dessa förluster till många millioner årligen; och han hade slutligen äfven den tillfredställelsen att få sin motion remitterad till närmare ompröfning.

Pio Nonos död var så länge väntad, att man här i allmänhet tagit den temligen lugnt. På begrafningsdagen voro åtskilliga embetslokaler stängda lika som ock de mera ifriga katolikerne bland Paris' köpmän och handverkare hade slagit igen sina butiker och verkstäder, för att icke hindras att bivista messan i Nötre Dame öfver den aflidne.

S:t Petri f. d. ståthållare här på jorden efterlemnar inga syskon. De sista medlemmarne af hans familj, hvilka före honom gått bort, vore hans bror greve Gabriel Mastai och dennes brorsson Ludvig Mastai. Deremot lefver denne senares bror, greve Ercole och är bosatt i Milano samt har två söner, af hvilka den ene vistas i Senegaglia och den andre är elev här vid militärskolan i S:t Cyr.

Dessutom ha desse senare två systrar, hvar af den ena tagit doket i klostret Tordi Specchi och den andra är gift med kommandören Marco Fabri i Fano. Den nyssnämnde unge Mastai, som vistas här, lemnade för några dagar sedan krigsskolan för att begifva sig till Rom.

Åter hafva vi att inregistrera ett drama af skandalös art, i hvilken en notarie — en af detta genomhederliga släkte, hvars ärlighet nära nog blifvit till ett ordspråk — spelar hufvudrollen. Mannen heter Felix Blondeau, har varit notarie i Voulx, (Seine och Marne) samt medlem af arrondissementets rådet och har tillika innehafvt befatning af „conseiller general“ i distriktet. Omgifvande sig med en viss lyx, hvaraf man förleddes tro, det han var en särdeles förmögen man, har han, efter hvad som nu visar sig, användt andras penningar för detta lefnadsätt, och de, som uppdragit åt honom att sköta deras affärer, göra nu betydliga förluster. Det egna i saken är, att han under en lång följd af år förstått att dölja sitt obestånd. Emellertid har hvad som skett framkallat en rättmätig harm, icke blott hos hans fordringsägare utan äfven hos det aktningvärda stånd, mannen tillhör. Skall man i Frankrike icke mera tro en notarie, hvem skall man då tro? Se der hvad man ängsligt frågar! (Forts.)

Landsorten.

Åbo. Väderleken var i början af veckan, eller rättast sagdt i måndags — ty mer än en dag i sender hafva vi denna vinter icke sett alldeles samma väderlek herrska — så vacker och vårlig, att man deraf lofvade sig godt åtminstone för de begge quasimarknadsdagarna, att icke tala om hela veckan. Men i går gjorde den åter en bedröflig omkastning. Luften var tjock och disig, regnet nedströmmade utan uppehåll och väckte i förening med de forsende rännenstenarne och de nästan bara vordna, smutsiga gatorna föreställningen om en veritabel mörk höstdag i slutet af oktober. Hjuldonen kommo äfven åter i gång på stadens gator, men värre hade det sig för marknadsbesökarna

från landssidan och deras arma hästar, hvilka nu gerna behöft göra ombyte från släde till hjuldon. Allra värst var det ändock för skärgårdsboerna, af hvilka många tvekat att alls komma in till marknaden för de dåliga isarnes skull. Nu blefvo de krokvägar, de under hemvägen flugo tillryggalägga, säkert både många och långa. — Ja, nog måste man medgifva, att väderleken denna vinter varit lekande. Låt se om vi från den nu ingångna vårmånadens midt få fröjda oss åt stadigt vackert väder, såsom vår väderleksprofet förutsagt. (Å. U.)

— **Wiborg**, den 5 mars (Korrespondens.) I dag råder här en glad och lifvad sinnessämning, ty underrättelsen att freden mellan Ryssland och Turkiet nu är definitivt undertecknad gör sin rund kring staden. Militären paraderar som bäst; gudstjenst pågår äfven i grekisk-ryska kyrkan. Denna sinnessämning, ehuru i allo lätt förklarlig, blir det än mer, om man besinnar, att Wiborg genom sitt läge speciellt fått vidkännas olägenheterna af krigstillståndet. Numera afläget endast fyra timmars väg från Petersburg, betraktas en resa till sistnämnde stad endast som en vanlig söndagsutflykt. Då härtill kommit den ryska kreditrubelns sjunkna värde, som genom kurskillnaden gjorde uppköp på nämnde ort så mycket fördelaktigare, kan man lätt sluta till, hvilken väg handeln skulle taga. Till och med de obetydligaste varor hemtades derfore från Petersburg. En följd häraf är att stadens egne handlande ligga med stora kvantiteter varor, som förblifvit oförytttrade. Isynnerhet i manufakturhandeln, der artiklar, som den ena dagen äro på modet, den andre äro föråldrade, har detta sakförhållande inverkat högst menligt. För att bli af med en del lager, som eljes måhända aldrig funnit afnämare, har man anordnat realiseringar eller „utförsäljningar“, som de kallas, af dylika varor till ytterst nedsatt pris. En par sådana realiseringar pågå som bäst. Massor af köpare belägra de butiker, der dessa försäljningar pågå. Det hela erbjuder en anblick, som erinrar om gamla goda tider. Mätte freden förmå skänka någon ersättning åt våra handlande, som så länge fått kämpa med ogynnsamma konjunkturer.

På nöjen har den sednaste tiden haft ingen bries. Maskerader, baler och slädpartier hafva omväxlat med hvarandra. Umgängestonen är fin och angenäm, hvarföre äfven fremlingar finna sig särdeles väl här. Utom dessa, som man kunde kalla officiella nöjen, har här gifvits äfven andra sådana af mindre stortadt natur. Skridskoåkning bedrivs med all ifver, dels vid illumination, dels utan sådan. Gymnastik betraktas äfven af en del herrar som ett nöje, sedan en ung, framstående gymnastiklärare anländt till orten. För damernas räkning åter har han upplifvat ett gammalt nordiskt nöje, en naturlig gymnastik, som så ofta glömmas bort i städerna, nemligen kalkåkning. Nedför de gamla fästningsvallarne ila nu herrar och damer med flygande fart, och der kanonerna fordom talade sitt hemska språk hör man glada skratt omväxla med muntert glam.

På tal om nöjen påminnes en viborgsbo ständigt om theaterbusfrågan härstädes. Alla äro ense derom, att saknaden af dramatisk konst denna vinter gjort sig ganska känbar. Vårt theaterhus räknar gamla anör, men det är nu så bristfälligt, att ingen trupp vågar spela der. Frågan om detta hus' reparering eller dess ersättande med ett nytt har länge stått på dagordningen. Numera har kommerserådet Jakovleff härstädes inkommit till stadsfullmäktige med förslag att för en omkostnad

af 150,000 mark bygga ett nytt theaterhus på samma ställe der det gamla stått. Stadsfullmäktige hafva hänskjutit denna angelägenhet till ett utskott, bestående af ingenjör Törnåad, konsul W. Rothe, handlanden O. Clouberg, assessor L. Clouberg samt bankokommissarien Lilius.

I går beslöto stadsfullmäktige att rådhusalongen skulle få kostnadsfritt begagnas för den soiré, som i afton anställas för finska theaters studiefond. Mera härnäst.

— **En ursinnig hund** hade enl. Karjalatar i början af förliden vecka i Joensuu rusat på en skolgosse och bitit honom i käken.

Hundar struka här — anmärker bladet — skocktals kring gatorna såsom i andra städer.

Det är att hoppas att den nya hundskatten kommer att betydligt minska antalet af dessa, till större delen ouyttiga djur i synnerhet i städerna der de blott åstadkomma otaliga förgelser.

— **En korsräf** fångades för några veckor sedan i sax i norra Idensalmi.

(Tapio)

— **Kuopio** ångbåts-aktiebolags farkoster ha under fjolåret inbragt 10 procent vinst.

(Tapio)

S:t Petersburg.

Finnar i rysk tjänst. Transporterad: kaptener vid 120:e Serpuhoffska infanteri regimentet *Alopeus* till Bobrujska fästnings regimentet. — Utnämnd till riddare: för utmärkelse i striderna emot turkarne den 6 och 13 Augusti 1877, öfverstelöjtnanten vid 75:e Sevastopolska infanteri regimentet *Enkell* af S:t Stanislai ordens 2:a kl. med svärd.

Bland stupade i generalmajor Komareffs afdelning den 22 januari vid Tolgoma nämnes en flone, underlöjtnanten vid 75:e Sevastopolska infanteri regimentet *Nassokin*. (Den aflidne, 22 år gammal, var ende sonen till jemväl aflidne öfversten Ferdinand Nassokin och dess efterlevande enka A. Skoropatskij.)

— **Odessa** Budbäraren meddelar att ångbåten Odessa, som den 9 febr. afgick från hamnen med samma namn till Burgas, innehade en last af 30,000 pud linnekläder samt diverse effekter, afsedda för våra soldater. En annan ångare, som afgick till Baltshick, hade en likadan last af 26,000 pud. Dessutom skulle ännu tvenne ångfartyg afresa den 18 med en last till sydarméens hufvudkvarter.

Efter det blokaden blifvit upphäfd går det ej en dag förbi utan att en mängd fartyg inkomma i Odessas hamn. — Alla fartyg, som afgå med transporter till våra trupper, skola återhemta till Ryssland sjuke vid sydarméen.

— **Times** för den 28 sisl. februari innehåller följande telegrafiska meddelanden från sin korrespondent i Konstantinopel:

Pera, 26 febr. — Jag anlände från San Stefano i dag midt igenom de båda arméernas linier samt passerade Stambul. Den lilla Kara-Su floden skiljer de båda linierna åt. Bron, som öfvergår detta vatten, är omkr. 100 fot lång. Tvenne ryska skildtvakter stå vid den ena och tvenne turkiska vid den andra ändan af bron. Man frågar icke efter något tillståndsbevis af civile. Jag såg hundradetals personer gå

och återkomma öfver bron, utan att postkarlarne gjorde dem den minsta fråga.

Turkiska trupper, som lemna deras sista positioner vid Hademkioi, vandra i sällskap med ryska dagdrifvare på vägarna, hvilka leda till Konstantinopel. Såväl de ena som de andra äro beväpnade ända till tänderna men fraternisera icke dess mindre med hvarandra på ett verkeligen anmärkningsvärdt sätt. Jag har i förhållandet emellan officerare och soldater vid begge arméerna, sådant jag observerat detsamma vid flerfalliga tillfällen, funnit det mest egendomliga fall under det närvarande kriget och i allmänhet under alla krig intill våra dagar. På Stambuls gator mötte jag flere hopar af rekruterade araber, som just erhållit sina uniformer. Allt var fullkomligt lugnt uti hufvudstadens turkiska kvarter.

Det nyss beskrifna förhållandet vid Kara-Su existerar endast sedan 24 timmar. Derförinnan fanns det emellan bevaknings piketterne ett betydligt mellanrum. Detta förhållande i förening med fullständig frånvaro af allt, som kan påminna om fiendskap, kommer en att antaga att det slutliga ordnandet snart skall vara utfördt. Det står ännu turkiska trupper vid Hademkioi och vid andra stationer emellan Pera och San-Stefano. Tvenne sålunda hopblandade arméer utgör i sanning en militäriske anomal. Ryssarne hafva framryckt ända till Zeitin-Burnu, på ett afstånd af endast 300 yards från de turkiska krutkällarene. Postkarlar från de begge olika nationerna vakta kanonerna och trupperna fraternisera ogeneradt.

Krigsministern har tackat Storfursten för de af H. K. H. vidtagna utmärkte anordningar. Det är vid dödsstraff förbjudet för ryske officerare och soldater att öfvergå demarkationslinien, men alla, som icke bära uniform, få fritt passera. Uti det ryska lägret ser man en mängd besökare och minuthandlande från Konstantinopel.

— Den 10 sisl. februari nedbrann uti förstaden till Pernau ett lasarett; man lyckades rädda alla de sjuka. Elden skall ha anlagts af en dåre, som, oaktadt den sorgfälliga bevakning han var underkastad, lyckades sätta i verket sitt bemska dåd. Olyckan är så mycket större, som man hvarje dag väntar till Pernau en transport af 400 turkar, af hvilka de sjuke svårligen nu kunna herbergeras.

— Tidningen *Yacht* vet berättat, att sonen till en borgare i Odessa, vid namn Ralli, som tjänar i egenskap af underofficer vid gardets husarregimente, blifvit, till följd af sin fullständiga kännedom af grekiska språket och vana vid handelsaffärer, förordnad till hamnkaptan i Rodosto.

UTRIKES.

De första detaljerade underrättelser om de **rysk-turkiska** freds-vilkoren, som hafva något sken af sannolikhet, föreligga nu i ett telegram från San Stefano till *Daily News*; detta blads korrespondent på

Guld och blod.

Social roman
af
Gregor Samarow.

Detta lilla, svaga bevis på deltagande gjorde Karl Berg godt och berörde honom som en sista, ljus afskedsblick från frihetens kännande, varma verd. — Han böjde stum hufvudet, som till tack och försäkran, att han ville följa det välmående rådet.

Sedan öppnade dörrvakten dörren och det dämpade ljuset från korridoren inföll i ett mörkt, fyrkantigt rum med hvitmenade väggar. Midtemot dörren var ett fönster; bredvid detsamma två sängartade ställningar hvardera med en madrass, en dyna och ett täcke; — på sidoväggen ett enkelt träbord och två stolar. Två trädställningar, på hvilka stodo ett vattenkrus, ett glas och ett tvättfat. — En jernkachelugn fullbordade den torftiga och föga inbjudande anordningen af detta rum, ur hvilket denna egendomliga fuktiga och kvalmiga luft utträngde, som plägar utveckla sig i länge slutna och illa vädrade rum.

Suckande inträdde Karl i cellen, hvilken

så fullkomligt afstäck från den enkla renligheten och behaget i det lilla sofrummet i hans boning, medan dörrvakten fattade ett af de båda vattenkrusen, för att från den i korridoren befintliga ledningen påfylla det.

Från den ena sängställningen reste sig, som det tycktes väck af bullret från dörren och det infallande ljuset, en man i benkläder och tofflor med en smutsig och skrynklig skjorta af fint tyg och elegant snitt — Hans ansigte var blekt, hans svarta hår hängde okammat ned i pannan och hans mörka skägg omgaf stelt och yfvigt hans kinder.

— Hvad betyder detta? ropade han, sätande sig på sängen och med sina djupt lig-gande, blixtrande ögon betraktande ömsom dörrvakten ömsom Karl Berg, — hvad betyder detta? Skall man ej mera ens för-unnna mig nattro och lägga denna nya plåga till den ovärdiga behandling, som man här låter mig uthärda! — Jag skall besvara mig och ständigt åter besvara mig. — En man af mitt stånd måste under förhöret blifva behandlad på ett sätt mot svarande hans lefnadsställning!

— Sluta med denna komedi, sade dörrvakten, som under fångens tal fyllt vattenkruset och åter ställt det på ställningen, — vi veta mycket väl, hvem ni är, och alla edra manövrer kunna ej hjälpa er!

— Här, unge man! fortfor han vänd till

Karl Berg, — detta är er bädd, — här har ni friskt vatten, och om ni annars önskar något, så har ni att i morgon framställa edra fordringar, hvilka skola erhålla ett billigt tillmötesgående.

— Man lemnar mig ej ens allena i mitt rum, ropade den andre; — det är oerhördt — jag skall. —

Han betraktade prövande Karl Berg, — den unge mannens utseende tycktes ej miss-haga honom; måhända föredrog han hans sällskap framför ensamheten, — hans ord bortdago i ett otydligt mummel; — äfven hade vidare anmärkingar varit fruktlösa, ty redan hade dörrvakten åter aflägsnat sig — nyckeln knarrade i låset och rummet blef fullkomligt mörkt.

Ett ögonblick herrskade der djup tystnad. Karl Berg hade en känsla, som vore han lefvande begrafven, och han måste samla allt sitt mod och all sin viljekraft, för att ej dock under för denna smärtsamt bedöfvande känsla.

Han åtog sin rock och sökte med händerna efter sängen, för att försöka om kroppens hvila äfven kunde gifva honom själens lugn.

— Hvem är ni och hvarföre kommer ni hit? frågade i högdragen, befallande ton, hans fångelsekamrat.

Karl Berg kände sig oangenämt berörd genom tonen i denna fråga, och redan sväfvade ett skarpt, afvisande svar på hans läp-

par, då han tänkte uppå, att han genom ett dåligt förhållande till den person, hvilken ödet gifvit honom till kamrat i denna ensamhet, endast kunde förskaffa sig pinsamma obehagligheter, och att det vore bättre, att stå på så vänlig fot som möjligt till honom.

— Jag heter Karl Berg, svarade han, och är tapetserare.

— Oerhördt, ropade rösten med uttrycket af pathetisk tillkonslad vrede, — oerhördt, att man så lemnar all hänsyn ur ögonsigte! — Jag är baron Steinheim och begär fortfarande förgäfvets ett anständigt och mitt stånd motsvarande rum.

Karl Berg teg och jenkade om den hårda dynan.

— Och hvarföre är ni här? frågade rösten vidare.

Karl Berg öfvervann den motvilja, som den andres sårade vrede öfver hans närvaro uppväckt hos honom, och berättade i korta ord tilldragelsen vid sin arrestering.

— Och er allena har man arresterat? — de andre icke? frågade den föregifne baron Steinheim.

— De hafva legitimerat sig, svarade Karl med bitterhet, — och spelat rolen af anfallne och anklagare.

— Det är illa för er, sade Steinheim med ett visst hånande deltagande, — då skall ni väl pligta för det, — åt förnäme her-

står, att hans meddelande härrör från general Ignatieff, och om det också i många afseenden behöfver kompletteras, äro de flesta villkoren särdeles förmånliga för Ryssland. Bland annat uppgifves att alla fästningarna i Bulgarien skola slopas och attinga (turkiska trupper, således inga baschibozuker, tscherkesser eller andra dylika band, hädanefter få finnas i Bulgarien. Beträffande det blifvande furstendömet Bulgariens gränser erfar man att de skola sträcka sig ända till Egeiska hafvet, och att hamnen Kavala, midtemot ön Thasos, skall höra dit. Derigenom förlora Dardanellerna och Bosforen mycket i deras hittillsvarande betydelse för Turkiets nya vasallstat och medelbart äfven för Ryssland. Något närmare om Bulgariens gränser erfar man väl denna gång icke, men så mycket framgår dock af telegrammet, att de områdesdelar, som sultanen för behålla, icke mera bilda något sammanhängande helt. Dobrudscha skall icke utgöra en del af Bulgarien; det har afträddts direkte åt Ryssland med den bestämning, att det kan utbytas mot det hittills rumänska Bessarabien, ifall Rumänien ingår på detta byte. — Agence générale russe meddelar i sin i onsdags på aftonen utgifna bulletin, att greve Ignatieff jemte ett turkiskt sändebud efter en vecka torde anlända till St. Petersburg för ratificering af fredstraktaten. Det ångfartyg, som skall afhämta dem, har redan anländt till Konstantinopel. — Enligt ryska blad blifva fredsvilkoren ofentliggjorda först efter ratificeringen, således tidigast om nio dagar. Agence russe meddelar äfven att en kongress (icke konferens) skall sammanträda i Berlin och bestå af förste ministrarna i de europeiska kabinetterna. Enligt en extra depesch från Berlin skulle förslaget om kongressens sammanträde i Berlin under furst Bismarcks presidium vara väckt af furst Gortschakoff. Från London och Wien hafva erhållits underrättelser om en fredlig stämning i kabinetterna, till följd af Rysslands medgörlighet. Tyskland påstås föreslå att England må se sig tillgodo i Egypten och Österrike i Bosnien.

I Österrike-ungern har förslaget att begära en utomordentlig kredit af 60 millioner mött mycket motstånd inom pressen. Neue freie Presse menar, att då intet krig, ingen annexion och ingen ockupation kommer i fråga, så behöfves heller icke någon kredit. Tidningen bestrider tillochmed delegationerna rättigheten icke blott att votera en sådan kredit, utan äfven deras karakter af verklig representation för den dualistiska monarkin. Den ungerska delegationen, säger bladet, är väl, hvad de deputerade beträffar, representant för kammarernas majoritet, men denna majoritet befinner sig i upplösningstillstånd. Den österrikiska delegationen är endast "en af slump hopkommen församling", som turvis åter speglar alla partierna, allt efter nyckerna hos majoriteten för dagen. Följaktligen, menar N. fr. Presse, skulle kreditens voterande icke kunna betraktas såsom ett uttryck af nationens vilja, så fram det

icke afgåfves direkte af monarkins båda parlament, men icke af delegationerna. — Morgenpost vill fortfarande icke höra talas om en ockupation af Bosnien och tror icke heller på en eventuel annektering af denna provins.

Om upproret på ön Kreta innehåller Polit. Corr. följande på autentiska fakta stödda skildring: "Den upproriska rörelsen på Kreta har med otrolig hastighet utbredt sig öfver hela ön. Isynnerhet hafva de turkiska myndigheternas senaste våldsamma och godtyckliga handlingar, de af irreguliera turkiska trupper mot obehägnadt landfolk föröfvade våldsbegär, äfvensom de under myndigheternas ögon föröfvade stölderna och plundringarna bidragit dertill. Sphakioterne uppfordrade den turkiska garnisonen derstädes, kaimakamen, äfvensom Portens öfriga militära och civila tjänstemän att aflägsna sig. De sistnämnde följde uppmaningen, gingo ombord på ett örlogsfartyg och afreste till Canea. I Serili, i distriktet Alikanos, har den gamle Maurogenis i spetsen för 600 man höjt upprorsfanan och proklamerat Kretas förening med Grekland. Detsamma gjorde två dagar senare chefen i Kissamos, Skalides, hvilken i förening med Papadojannaki och Parthenion Perides i spetsen för 1,500 man, efter hållen gudstjänst, likaledes höjde den nationela fanan och intog starka positioner, för att tillbakavisa eventuella angrepp af turkiska trupper. I Lakos, i provinsen Kydonia, hafva insurgentcheferne Hadschi-Michalis, Krokides och andra samtidigt proklamerat föreningen med Grekland och firat denna tilldragelse med en högtidlig gudstjänst. I Selinos hafva anförarene Kriaris, Georgakakis o. a. följt insurgenternas i Lakos föredöme. De utnämnde en komité och dekreterade de turkiska myndigheternas afsättning. De skola om detta beslut underrätta såväl de utländske konsulerna som nationalförsamlingen. Vidare hafva alla byar i distriktet Apokorona höjt den grekiska fanan. En del af detta distrikts representanter begaf sig till Argyropolis, dit äfven deputerade, som uppehöll sig i Fré, skola begifva sig, för att öfverenskomma om eparkiernas förvaltning. Efter senaste underrättelser har turkiska artilleriet i Canea satt sig i rörelse. Insurgenterna torde emellertid hafva intagit fasta positioner och angripit Vamos".

I Tyskland har den inre krisen åter inträdd i en märklig ny fas; det tyckes som om finansministern Camphausen hade bestämdt beslutit att afgå från sin post, och som ämnade furst Bismarck åter vilja utse de nationalliberales ledare, Bennigsen, till vice-rikskansler. Ätminstone hafva underhandlingar mellan dem båda egt rum, och det öde, som å riksdagen drabbar propositionen om kanslerns vikarie torde väl blifva afgörande; det är icke sannolikt att den blir förkastad, då ett lagligt ordoande af detta förhållande är vida att föredraga framför ett provisoriskt tillstånd. — Om tillgången vid riksdagens sammanträde i tisdags på aftonen telegraferas: "Riksdagen beslöt att

icke såsom centern hade begärt, remittera propositionen om rikskanslerns ställföreträdare till om kommission. Bäjerns och Würtembergs ministrar uttalade sig på det bestämdaste mot bildandet af ansvariga riksministerier. Furst Bismarck tillbakavisade i ett längre tal beskjyllningen att tillståndet i Tyskland vore outhärdligt och icke länge kunde förblifva så, och frågade hvad som nu vore sämre än för ett år sedan. Han sade, att i theoretiskt afseende kunde våra institutioner vara angrifliga, men vi hafva dock kommit längre med dem än med alla föregående. Rikskanslern hänvisade sedan på det tilltagande omfånget af hans embetsäligganden, och då tvifvel hade uppstått om han vore befogad att med kejsarens samtycke antaga en ställföreträdare, hade han ansett det lämpligast att låta detta tvifvel lösas genom en lag. Furst Bismarck lägger hufvudsakligt vikt vid grundandet af egna riksfinansier och ett eget riksfinans-departement, samt förklarar sig likaledes vara emot inrättandet af egna riksministerier; han anser förbundsrådsinstitutionen för fördelaktigare och menar att rikskanslern måste, äfven om han har tjänstledighet, hafva ett veto, sådant som hvarje premierminister har, och anhåller att man måtte välvilligt pröfva lagförslaget samt icke förse detsamma med väsentliga amendement, emedan det skulle blifva svårt att komma till någon samstämmighet om ändringar deri."

Telegrafunderrättelser.

(Telegram till Finl. Allm. Tidning.)

PARIS den 7 mars. Konservativa tidningar gilla den af République française uttalade åtgiften, att Frankrike bör afhålla sig från allt deltagande i kongressen. Denna åsigt delas dock icke af franska regeringen, och anses hennes biträdande säkert.

Berlin d. 5 mars. Post afslutar en artikel om fredsslutet med följande ord: "Hvilka vexlingar Europa kanske ännu måste genomgå innan det kommer till den efterlängtda freden — så är en sak dock viss, den att ett större steg till den enda möjliga lösningen af den orientalska frågan under dess mera än 100-åriga fortvaro icke gjorts, än af kejsar Alexander II. Vi önska Ryssland uppriktigt lycka till den framgång, för hvilken det kejserliga huset likasom den fattigaste bondkoja offrat sitt blod; likaledes åt den ryska diplomaten, att det må lyckas henne att genom hofsambet trygga de stora framgångar, som rysk tapperhet vunnit.

Ryktessvis förljudes, att Tysklands närvarande sändebud i Konstantinopel, prins Reuss, skall utnännas till Bulgariens guvernör. Här i Berlin anser man fredsvilkoren för hofsamma.

Wien d. 5 mars. Hvad som hittills är känt om fredsvilkoren gör i Wien ett utmärkt intryck, emedan man här äro börjar tro på att den europeiska freden icke kommer att rubbas. — Konferensen sammanträder som det tyckes i Berlin. Så måste man åtminstone sluta till af underrättelser derifrån.

Den 6 mars. Enligt de underrättelser man har fått, är England belåtet med fredsvilkoren och finner icke i dem skäl till

protest eller till en störing af freden. England påstås hafva föreslagit Österrike att före konferensen utarbetea en öfverenskomelse om omfånget af de begge makternas intressen och om de medel, med hvilka man bör upprätthålla dem.

Här i Wien rör sig tanken på att framtiden af Bosnien och Herzovina skapa någonting liknande den förra militärgränsen.

Det ser icke ut som om Österrike ville motsätta sig Antivaris öfverlåtelse åt Montenegro. Ätminstone är den här vistande Bojio Petrovitz mycket nöjd med det mottagande han rönt och den stämning han funnit hos kabinettet.

Till Polit. Corr. skrives från Petersburg: Här är man åter på det lifligaste sysselsatt med kongressens sammanträde. Berlin har senast föreslagits till kongressort. Från Galatz skrives till samma blad, att ryssarne begynna aflägsna hindren för sjöfarten. De nedlagda torpedos uppfiskas,

Här försäkras, att det är beslutet att mobilisera en del af den österrikiska armén, för att besätta Bosnien, Herzogovina och Albanien kust det sistnämnda under medverkan af österrikiska flottan. Befälhafvare blir erkeherzog Albrecht. 60 millioner krediten skall icke användas till denna mobilisering, utan den bestrides ur militärbudgetens direkta summor. Ordres om mobiliseringen och besättandet väntas hvarje dag. — De ungerska honveds skola till hösten sammandragas i och för manövrer. Två armékorps koncentreras i Böhmen, der kejsar Frantz Josef skall bivista stora manövrer.

Förhållandena mellan romerska kurian och italienska regeringen försämras. Om påven beslutar sig för att lemna Rom skall Österrike erbjuda honom en tillflykt i Tyrolen.

Pesth den 5 mars. Pesther Journal berättar, att österrikarna nästa vecka skola inrycka i Bosnien. Ockupationskorpsen skall erhålla den oproportionerliga styrkan af 45,000 man.

Rom d. 5 mars. Påven Leo XIII visar sig oförsonlig. Han har för konungen tillkännagifvit sitt val och sin kröning på det sättet, att ifrågavarande aktstycke adresserats till Humbert IV, konung af Sardinien, i Turin. Den nye påven erkänner icke konungariket Italien och har dermed afskurit hvarje möjlighet till en uppgörelse. Ryktessvis försäkras, att Österrike föreslagit påven att flytta påfliga stolen till Wien.

Konstantinopel d. 5 mars. Härvarande blad betecknar ryktet om en off- och defensiv allians mellan Ryssland och Turkiet såsom ogrundadt och tror sig veta att Porten i händelse af ett europeiskt krig skall förblifva neutral.

Paris d. 6 mars. Tyska kejsaren har gifvit de tyske konstnärerna tillstånd att deltaga i Pariser verdensutställningen.

Konstantinopel d. 5 mars. Krigskadeståndet skall utgöras af 310 millioner rubel, hvaraf 10 millioner åt ryska undersåtar, som lidit genom kriget. 300 millioner skola erläggas inom 6 år i 4 månaders terminer. Garantierna härför ännu icke definitivt specificerade. De ryska trupperna skola iskeppas i San Stefano på ryska transportångare. Rörande Bulgariens gränser föreligga inga tillförlitliga underrättelser; det synes säkert, att det hvarken skall omfatta Saloniki eller Seres, men deremot Drama och Kavala och sträcka sig ända till Monastir. Bulgarska kuststräckan vid Svarta hafvet sträcker sig från Mangalia till Midia; gränsen emot Dobrudscha bildas af linien Mangalia—Tschernavoda.

rar får man göra ingenting, tillade han, glömmande sin rol, med bittert hän. — Hvem var då er anklagare? sade han sedan, kanhända känner jag honom och kan gifva er ett råd. —

Han kallade sig prins von Trachenfeld, svarade Karl Berg fortfarande i samma återhållsamma ton, hvilken antydde, att han ej kände böjelse för att fortsätta samtalet.

Haha! skrattade den andre, — prins von Trachenfeld — honom hade jag unnat, att han fått en tillbörlig äminne sbeta Denna högmödiges pojke, för hvilken hela världen är ett stoft vid hans fötter, och som, tillade han doft mumlande, — dock ej är bättre än andra; — han har en oförskämd lycka, fortfor han som hade det varit honom ett behof att prata, lika mycket om hans kamrat hörde på honom eller icke, — han är ruinerad, — jag vet det; — äfven han har engång försökt sin lycka med de små, brokiga bladen, efter det han i Paris redan på annat sätt kommit lyckan till hjälp, — och nu skall allt detta åter på bästa sätt ordnas, då han står i begrepp, att gifva sig med den rika arftagerskan grevinnan Wallenberg; — jag hörde det just sista dagen före det olyckliga missförstånd, som förde mig hit; — hon skall taga honom, — han förstår att förleda qvinnorna, och med hennes miljoner skall han bli en

högt aktad man, — ja, ja, — då man är prins; — andra meniskor måste med möda och fara arbeta sig upp och falla dock ständigt tillbaka. — Dock, — man skall förstå att finna sig.

Han hade sagt allt detta till hälften för sig sjelf och teg nu; — endast oroliga andetag och då och då ett lätt hänskratt ljud från hans bädd.

Karl Berg hade i början knappt lyssnat, — men efter det grevinnan Wallenbergs namn träffat hans öra, — trängde hvarje ord som ett dolkstyg till hans hjerta, en isande rysning skakade honom vid tanken, att denne man, den förste måhända, som i hans lugna, fridfulla, inskränkta lif lärt honom känna hatets känsla, för hvars skull Fanny förnekat honom, denne man som störtat honom i vanära och fångenskapens nöd, att denne man, hvars kalla, stolta och högmödigas ansigte var som ingräft i hans själ, vågade utsträcka sin hand efter den ljusa bild, som likt en oupphinnelig, glansongjuten himlagestalt synts honom inbegreppet af allt skönt och rent — denna tanke störtade honom djupare ned än allt, hvad han förut upplefvat.

Hans hufvud sjönk ned på den hårda dynan och han tillslöt ögonen med en känsla af oändligt ve. — Den gamle Reffelds ord föll honom i minnet och vredgad knöt han sina händer vid den tanken, att allt tillhörde

den andre, — ära och njutning och det högsta, sannaste och ädlaste, till hvilket han sett upp i skygg tillbedjan, medan han föraktad, ensam låg i fångelset och hade förlorat allt, hvad lifvet bringat honom af blommor. Och den andre hade dock ingen annan förtjenst, än att ha blifvit född på höjderna af det herrskande samhället, medan han i strängt och tråget arbete så hårdt kämpat för den anspråkslösa lyckan.

— Hvar är rättvisa? hviskade hans sammantryckta läppar och med smärta betäckte han ögonen med sina händer, som vore honom mörkret i cellen ännu för ljus mot den svarta natt, som omhöljde hans själ.

— Nå, kamrat? hörde han efter några ögoblick Steinheims röst ropa, — sucka ej så, ni har i värsta fall ej mycket att frukta, — några månaders fängelse det är allt, och hvad denne prins Trachenfeld angår, skall jag ifall ni visar er som god kamrat, se till, om ni ej ännu kan spela honom ett vackert streck — och låta honom dyrt betala den fångenskap, i hvilken han bragt er.

— Hvad säger ni? ropade Karl upprorande; — begär af mig hvad ni vill, om ni ger mig ett medel, att straffa honom — och — hviskade han helt sagta, — att skydda henne för honom!

— Lugn, lugn! sade Steinheim, nu bör ni sofva, det är det bästa ni kan göra. — Vi blifva ännu någon tid tillsammans och kunna

då tala derom; — och blifva vi hvarandra nyttiga, — två äro alltid starkare än en, — kanske finna vi äfven tillfälle, att göra våra aftnar litet treffligare. God natt!

Nu bade Karl gerna fortsatt samtalet; — men han hörde på bullret i sängen, att den andre rustade sig till hvila och snart visade hans djupa andetag att det vore förgäfvat, att af honom vänta några vidare yttranden.

Karl kastade sig länge sömlös omkring på sitt läger, slutligen försjönk han af trötthet i en halflummer. klara, förvirrade bilder döko i hans själ upp och ned; slumrande bland blommor i en lätt dragt såg han grevinnan Wallenbergs bild; — i långsamma krökningar slingrade sig en svart orm emot henne — han utsträckte armen, han ville skynda fram, för att skydda den hotade, men tunga fjättrar omslöt hans leder och orörlig som i stelkramp måste han se, huru ormen öfver hennes hvita dragt allt mera närmade sig hennes oskuldsfullt leende ansigte.

(Forts.)

Officiella och legala kungörelser.

Sedan K. S. Senaten, på det några kunniga och i sitt fack framstående handverksarbetare...

meddelade föreskrift, får jag härmed delat anmana den eller dem, som tillämnats visja hindra lagfarts beviljande...

Jemlikt Rådhuswärdens i denna stad, genom den 3 Juni 1867, gifvet utslag, och derom meddelade föreskrift...

Jemlikt Rådhuswärdens i denna stad, genom den 20 September 1875 gifvet utslag, mig derom meddelade föreskrift...

Jemlikt Rådhuswärdens i denna stad, genom den 20 September 1875 gifvet utslag, mig derom meddelade föreskrift...

Då vi wid fört lagfart å 1/2-dels mantal af Lenhula stathemman n:o 2 i Niinilaks by af Wiitasaari församling...

Då vi wid fört lagfart å 3/4-dels mantal af Markula stathemman n:o 1 i Muurosjärwi by af Wiitasaari församling...

Genom förra innehafvarens befordran till annan befattning har en Kanslistjänst wid Generalguvernemens Kansliet i Finland blifwit ledig...

Medan någon sökande till härjörinnan ledig anslagne lärarentjensten i gymnastik wid lycium i Uleåborg...

Sodneadjunktentjensten i Pihtipudas warder, i brist på sökande, andra gången anslagen ledig att i stadsgård ordning hos Domkapitlet...

Hugade kompetente sökande till en ledig Politierådsmansjänst wid Rådhuswärdens i denna stad...

Årsproklama, konkurs- och fordringsmål. Resolution: Uti hit ingifwen skrift har handelsfirmen Johan Lang...

Årsproklama, konkurs- och fordringsmål. Resolution: Uti hit ingifwen skrift har handelsfirmen Johan Lang...

Jemlikt Rådhuswärdens i denna stad, genom den 20 September 1875 gifvet utslag, mig derom meddelade föreskrift...

ansökning, som jemte afteu bör hit återställas. Uleåborgs Landskansli, den 15 Februari 1878.

På Guvernöres-Embetsets wägnar: Konf. Hildén. 637(3-1) S. G. Hortling. Borgenärerna i bruktbolaget "The Finland Charcoal Iron Works Company limited"...

Forordningsregarene i Poliskommissariet S. Munts konkursfallas härmed till torsdagen den 28 Mars kl. 12 på dagen till sammanträde i Kärrå by i norra Sjo, för att öfwerlägga och besluta om godkännande af de rörande Kärrå egenom gjorda gäldenärans bud...

Enligt Guvernörsembetets i länet den 20 Oktober 1876 givna utslag kommer, der laga hinder ej öfver, Bänderne Adam och Henrik Ikonens egande hela stathemman n:o 21 och halwa stathemmanet n:o 22 i Kotafala by och Leppawirta socken...

Wändagen den 1 nästkommande April kl. 12 på dagen förläses å offentlig, på rådshuset stende auktion till den mestbjudande Handlanden Henrik Parwainens konkursmassas i denna stad ägande bebyggda tomter n:o 1 i 42 och 4 i 52 qvarteret...

På grund af Herr Guvernörens öfver Kuopio län derom meddelade af Kejsarliga Wiborgs Hofrätt fastställda utslag, kommer Bonden Elias Ikonens ägande 3/4-del af stathemmanet n:o 7 i Kemie by af Lohmajarwi socken...

På grund af Herr Guvernörens öfver Kuopio län derom meddelade af Kejsarliga Wiborgs Hofrätt fastställda utslag, kommer Bonden Elias Ikonens ägande 3/4-del af stathemmanet n:o 7 i Kemie by...

Wändagen den 18 Mars förläses å offentlig auktion till försäljning af Rådhuswärdens i denna stad ägande bebyggda tomter n:o 1 i 42 och 4 i 52 qvarteret...

Widare underrättelser jemte prof erhålles hos Herr L. Schröder i Uleåborg, hos hvilken nämnde kärl finnes. Helsingfors den 2 Mars 1878.

Stenius & Co. Wändagen den 18 Mars förläses å offentlig auktion till försäljning af Rådhuswärdens i denna stad ägande bebyggda tomter...

Ensfilda notifikationer. Diverse. Uti Direktionen för Försäkrings-Aktiebolaget Kalewa utgöres af Kansliet Axel Liljenskrand ordförande, Professor J. A. Estlander vice ordförande...

Bolagsstämma. Bolaget "Helsingfors Aktieförädlare" sammanträder till ordinarie bolagsstämma i Societetshuset här...

Förenings-Banken i Finland. Wändagen den 18 Mars förläses å offentlig auktion till försäljning af Rådhuswärdens i denna stad ägande bebyggda tomter...

Wändagen den 18 Mars förläses å offentlig auktion till försäljning af Rådhuswärdens i denna stad ägande bebyggda tomter...

Bankstiftet i stället för dem, som komme att afgå. Helsingfors, den 25 Februari 1878.

Wändagen den 18 Mars förläses å offentlig auktion till försäljning af Rådhuswärdens i denna stad ägande bebyggda tomter...

Sakala Angjågs Aktiebolags Intressenter. behagade sammanträda till ordinarie bolagsstämma i Helsingfors, Manégatan n:o 2, wändagen den 18 innevarande Mars klockan 5 eftermiddagen.

Meteorologiska observationer. Mars 7. Barom., Millimeter 731,1 Therm., C. skala + 0,6 Vindens riktning OSO styrka 2 Himlavalv, uts. 4

Kursnoteringar. Finlands Bank, den 6 Mars 1878. S:t Petersburg 7 dd. 281: 50 271: 50 pr 100 rub. London 90 dd. 25: 55 25: 40 pr Liv. Sterl.

Anmälda resande. Den 7 Mars. Björnne Sjögren fr. Fagerwik och af Heurlin fr. Åbo, i Kleinehs hotel; baron v. Paartman, magist. Nylander, mamell Kraftman fr. Åbo...

Statsjernvägarne i Finland. Tidtabell för bantågen från och med den 1 December (19 November) 1877 tillswidare.

Wiborg - S:t P:burg. S:t P:burg - Wiborg. S:t P:burg afg. 7 f. m. S:t P:burg afg. 6,15 e. m.

Helsingfors - Åbo. Åbo - Helsingfors. Helsingfors afg. 8,30 f. m. Åbo afg. 9 f. m.

Helsingfors - Hangö. Hangö - Helsingfors. Helsingfors afg. 8,30 f. m. Hangö afg. 8,50 f. m.

Helsingfors - Hangö. Hangö - Helsingfors. Helsingfors afg. 8,30 f. m. Hangö afg. 8,50 f. m.

Helsingfors - Hangö. Hangö - Helsingfors. Helsingfors afg. 8,30 f. m. Hangö afg. 8,50 f. m.

Helsingfors. tryckt hos J. Simellij arfwingar, 1878.